

INSTRUKCJA OBSŁUGI I KONSERWACJI OKIEN I DRZWI

S-ALUMINIUM Sp. z o.o.

I. KONSERWACJA

1. Odporność powierzchni profili aluminiowych

Zarówno powłoki lakierowe jak i tlenkowe nie są odporne na mechaniczne uszkodzenia. Produkty należy zabezpieczyć przed kontaktem z substancjami żrącymi, kwasami, zasadami, a w przypadku produktów o powłoce anodowanej należy unikać bezpośredniego ich kontaktu z wapnem, cementem i innymi alkaicznymi materiałami budowlanymi. Nie należy stosować soli oraz substancji chemicznych do usuwania oblodzenia w otoczeniu użytkowanych produktów.

2. Konserwacja powłok profili

Przed przystąpieniem do mycia i konserwacji należy sprawdzić efekt działania używanych do tego celu narzędzi i preparatów na niewidocznych/niedekoracyjnych powierzchniach w celu wyeliminowania ewentualnego uszkodzenia powierzchni dekoracyjnej.

- Do mycia należy używać czystą wodę, do której można dodać niewielką ilość specjalistycznych neutralnych lub lekko alkalicznych detergentów (np. do powierzchni anodowanych COSMO CL-350.110 lub do powierzchni lakierowanych COSMO CL-360.110).
- Do przetrarcia powierzchni należy używać delikatnej tkaniny nierysującej powierzchni.
- W czasie mycia temperatura otoczenia powinna mieścić się w przedziale od 10°C do 20°C, a powłoka nie powinna być wystawiona na bezpośrednie działanie promieni słonecznych.
- Nie należy myć powłoki strumieniem pary wodnej.
- Środki do konserwacji i mycia powinny mieć potwierdzenie możliwości ich stosowania do danego rodzaju powierzchni.
- Nie należy stosować detergentów o nieznanym pochodzeniu.
- Nie należy stosować mocno kwaśnych (pH poniżej 3) lub mocno alkalicznych (pH powyżej 12) detergentów, jak również środków powierzchniowo czynnych, które mogą reagować z produktem.
- Nie należy stosować ściernych środków czyszczących ani czyścić powierzchni poprzez tarcie. Dopuszcza się stosowanie delikatnych tkanin przeznaczonych do profesjonalnego czyszczenia. Podczas czyszczenia nie należy zbyt mocno dociskać tkaniny do czyszczonej powierzchni.
- Nie należy stosować organicznych rozpuszczalników zawierających estry, ketony, alkohole, związki aromatyczne, estry glikoli, węglowodory chlorowane itp.
- Użyte do mycia detergenty nie mogą reagować z mytą powierzchnią dłużej niż jedną godzinę. Jeżeli to konieczne, proces mycia można powtórzyć po 24 godzinach.
- Po każdym myciu powierzchnia powinna być spłukana.

3. Konserwacja uszczelek

Uszczelki narażone są na działanie wielu niekorzystnych czynników takich jak zmienność temperatur, promieniowanie słoneczne, kwaśne deszcze itp. Wymagają więc szczególnej uwagi i pielęgnacji. Uszczelki spełniają ważne funkcje w stolarce, zaniebdywane szybciej parcieją i przestają dobrze pełnić swoją funkcję. Należy więc regularnie (min. dwa razy do roku) czyścić je czystą wodą, a po wysuszeniu zabezpieczyć dostępnym w handlu (?) środkiem do konserwacji uszczelek. Przed przystąpieniem do konserwacji należy sprawdzić efekt działania używanych do tego celu środków na niewidocznych/niedekoracyjnych powierzchniach w celu wyeliminowania ewentualnego ich uszkodzenia.

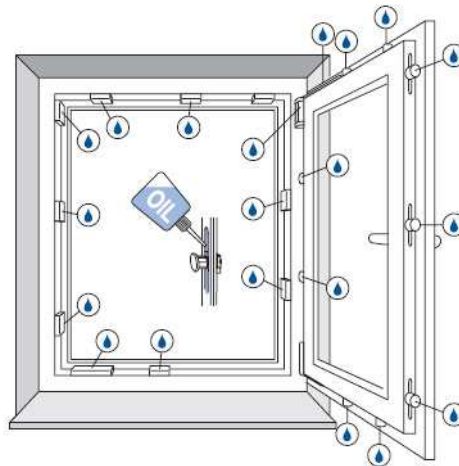
- W czasie mycia i konserwacji temperatura otoczenia powinna wynosić w przedziale 10-25°C.
- Nie należy myć strumieniem pary wodnej.

- Środki do konserwacji powinny mieć potwierdzenie możliwości ich stosowania do uszczelek.
- Do czyszczenia nie należy stosować materiałów ściernych.
- Nie należy stosować organicznych rozpuszczalników zawierających estry, ketony, alkohole, związki aromatyczne, estry glikoli, węglowodory chlorowane itp.

4. Konserwacja okuć

Okucia należy utrzymywać w czystości. W razie zabrudzenia przemyć czystą wodą. Użytkowanie okien z zabrudzonymi okuciami może doprowadzić do ich uszkodzenia.

Mechanizm okucia wymaga sporadycznego (około raz do roku) smarowania miejsc w których znajdują się rygłowania olejem do okuć. Na rysunku miejsca smarowania dla przykładowego okna.

Okna należy zabezpieczyć przed zanieczyszczeniem podczas prac remontowo-budowlanych, np. okrywając je folią.

5. Czyszczenie szyb

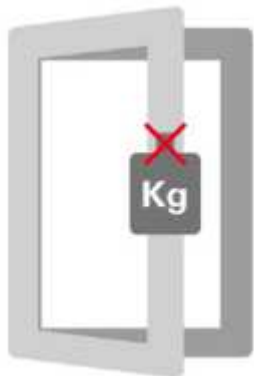
- Szyby należy myć regularnie w zależności od stopnia ich zabrudzenia. Należy wziąć pod uwagę, że w miarę upływu czasu wszelkie zabrudzenia na powierzchni szkła mogą stawać się coraz trudniejsze do usunięcia, zwiększając tym samym ryzyko uszkodzenia szyb w trakcie czyszczenia.
- Szyby należy myć przy użyciu wody i ogólnie dostępnych środków do mycia szyb.
- Nie należy stosować wszelkich metalowych lub ceramicznych skrobaczek, ostrych gąbek, past i roztworów ściernych, które mogą doprowadzić do trwałych zarysowań szyb.
- Do usuwania zabrudzeń, których nie da się usunąć w sposób opisany w ww. punkcie dopuszczalne jest wykorzystanie w trakcie mycia miękkich szczotek, gumy, irchy, drobnej przemysłowej wełny stalowej, po uprzednim upewnieniu się, że nie powodują zarysowań powierzchni szkła.
- Do usuwania zabrudzeń np. z farby, smoły, pozostałości kleju należy użyć spirytusu, acetonu, alkoholu izopropylowego lub benzyny. Należy pamiętać aby po użyciu tych środków szybę dokładnie umyć za pomocą wody i ogólnie dostępnych środków do mycia szyb a następnie dokładnie wytrzeć do sucha.
- Do mycia i czyszczenia szyb nie należy stosować roztworów zasad i kwasów a także środków czyszczących zawierających fluorki oraz chlor. Roztwory takie mogą powodować nieodwracalne uszkodzenia powierzchni szkła i folii PVB.
- Każdorazowo, w przypadku używania do mycia szyb płynów, past, mieszanin chemicznych, przed przystąpieniem do pracy należy przeprowadzić próbę na małej powierzchni szkła, aby upewnić się że nie powodują one uszkodzenia szkła, uszczelek czy powłok stolarki.

II. OBSŁUGA OKIEN I DRZWI

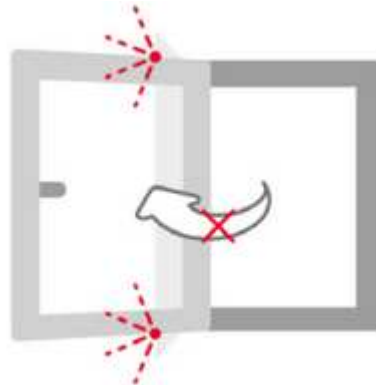
Aby zapewnić długie i właściwe funkcjonowanie okien i drzwi, a także zapobiec ewentualnym uszkodzeniom mechanicznym i estetycznym, wskazane jest zapoznanie się i uwzględnienie w użytkowaniu następujących wskazówek:

1. Błędy w użytkowaniu:

Nie należy dodatkowo obciążać skrzydeł okiennych i/lub drzwiowych, jak również ich elementów składowych (np. klamek). Takie dodatkowe obciążenia mogą spowodować zniekształcenie skrzydeł oraz doprowadzić do uszkodzenia elementów ruchomych a w konsekwencji do wadliwej pracy całej konstrukcji.

Nie należy przeginać otwartego skrzydła w kierunku ościeżnicy i zawiasów (rysunek). Może to oprowadzić do zniszczenia okuć i/lub wypaczenia ramy skrzydła a co za tym idzie do nieszczelnego domykania się okna.

Nie należy zostawiać/klinować żadnych przedmiotów pomiędzy skrzydłem a ościeżnicą. Nie należy klinować skrzydła/elementów okucia poprzez podpieranie go żadnymi przedmiotami. Grozi to uszkodzeniem stolarki i/lub okuć.

Nie należy obracać klamek poza zdefiniowany kierunek i zakres ich obrotu, gdyż mogłoby to doprowadzić do uszkodzenia okuć.

2. Niebezpieczeństwa wynikające z błędów w użytkowaniu:

Powiewy wiatru i przeciągi - należy zwrócić szczególną uwagę na siłę wiatru i przewidywaną pogodę w przypadku chęci pozostawienia okna bądź drzwi otwartych/uchylonych. Nagły, gwałtowny ruch skrzydła może doprowadzić do uszkodzenia samego skrzydła, jak i pozostałych elementów okna/drzwi.

Wypadnięcie – otwarte skrzydła okienne czy drzwiowe stwarzają zagrożenie związane z możliwością wypadnięcia przez nie osób postronnych. Szczególną uwagę należy zwrócić na przebywające w pobliżu dzieci osoby niepełnosprawne i niepożądane. W tym celu zaleca się stosowanie klamki zamykanej kluczem lub blokadę rozwarcia skrzydła.

Przytrzaśnięcie – przy eksploatacji stolarki okiennej i drzwiowej istnieje ryzyko zranienia wywołanego niewłaściwie zamykanym skrzydłem. Aby się przed tym uchronić, należy zwrócić uwagę, by przy zamykaniu okna/drzwi nic nie znajdowało się pomiędzy skrzydłem a ościeżnicą. Szczególną uwagę należy zwrócić na ręce, które są podczas tej czynności szczególnie narażone na zranienie. Pozostawienie czegokolwiek w przestrzeni zamykania skrzydła grozi zranieniem osób znajdujących się w jego pobliżu i/lub uszkodzeniem stolarki.

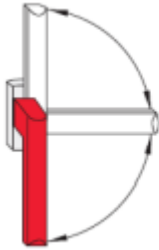
Uderzenie o otwarte elementy – w trakcie, gdy skrzydło okienne/drzwiowe jest otwarte, dla osób przebywających w jego obrębie powstaje ryzyko zranienia bądź stłuczenia o wystające jego elementy. Jest to szczególnie częste w przypadku czynności wykonywanych pod otwartym skrzydłem okiennym, dlatego zaleca się ich zamykanie na czas wykonywania pod nim prac, ale także wtedy, gdy np. w pomieszczeniu bawią się dzieci.

Strącenie – otwarte bądź niedomknięte skrzydła okienne lub drzwiowe mogą w trakcie silnych przeciągów i/lub porywów wiatru niekontrolowanie poruszać się, tym samym uderzając/strącając znajdujące się na drodze ich ruchu przedmioty. Z tego powodu należy zachowywać czystą przestrzeń na drodze otwarcia skrzydeł okiennych i drzwiowych.

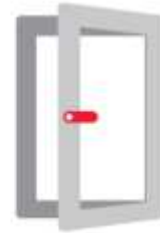
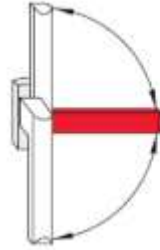
3. Prawidłowa obsługa okien

Okna rozwierane:

klamka w pozycji pionowej w dół - okno zamknięte,

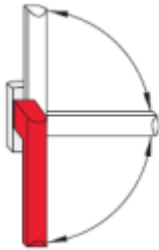

klamka w pozycji poziomej - okno otwarte.

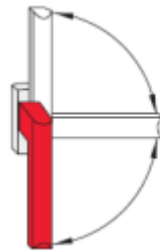
Okna rozwierano-uchylne:

klamka w pozycji pionowej w dół - okno zamknięte,

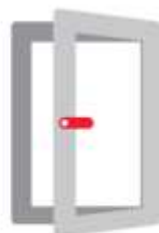
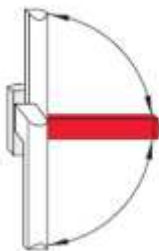

Okna uchylno-rozwierne:

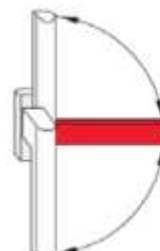
klamka w pozycji pionowej w dół - okno zamknięte,

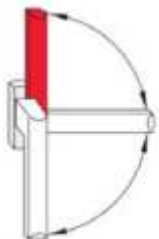
klamka w pozycji poziomej - okno otwarte,

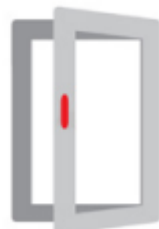
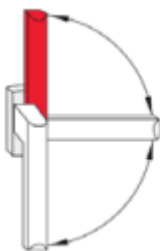
klamka w pozycji poziomej - okno uchylone,

klamka w pozycji pionowej w górę - okno uchylone.

klamka w pozycji pionowej w górę - okno otwarte.

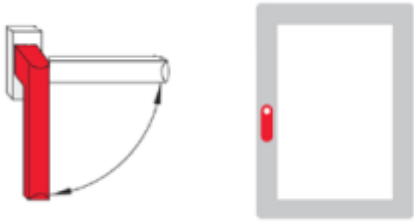

Okna dwuskrzydłowe z „ruchomym słupkiem”

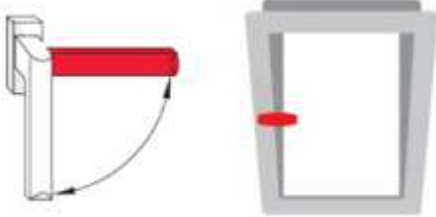
Są rozwinięciem okien jednoskrzydłowych z dodatkowym skrzydłem tzw. „biernym”. W celu otwarcia okna należy w pierwszej kolejności otworzyć skrzydło czynne wg. opisu „okna rozwierno-uchylne” a następnie należy odblokować rygle skrzydła biernego. Aby zamknąć okno, należy wykonać czynności opisane powyżej w kolejności odwrotnej.

Okna uchylne z klamką z boku:

klamka w pozycji pionowej w dół - okno zamknięte,

klamka w pozycji poziomej - okno uchylone.

Okna uchylne z klamką u góry:

klamka w pozycji poziomej - okno zamknięte,

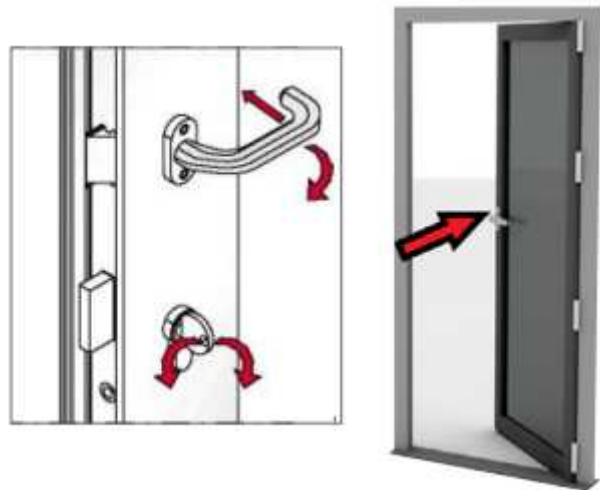
klamka w pozycji pionowej w dół - okno uchylone

4. Prawidłowa obsługa drzwi

Drzwi jednoskrzydłowe

W celu otwarcia drzwi należy umieścić kluczyk w otworze zamka i przekręcić go. Nacisnąć klamkę, a następnie ciągnąć za nią, gdy otwieramy w stronę, po której stoimy, lub pchać, gdy otwieramy drzwi w stronę przeciwną. Gdy chcemy zamknąć drzwi, należy wykonać czynności opisane powyżej w kolejności odwrotnej do opisanej powyżej, pamiętając, że dwukrotny obrót kluczyka zamyka zamek.

Drzwi dwuskrzydłowe

Są rozwinięciem drzwi jednoskrzydłowych z dodatkowym skrzydłem tzw. „biernym”. W celu otwarcia drzwi należy w pierwszej kolejności otworzyć skrzydło czynne wg. opisu „drzwi jednoskrzydłowych” a następnie należy odblokować rygle skrzydła biernego. Aby zamknąć drzwi, należy wykonać czynności opisane powyżej w kolejności odwrotnej.

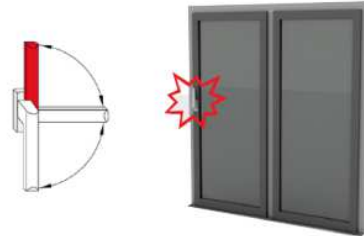

Drzwi ewakuacyjne i antypaniczne

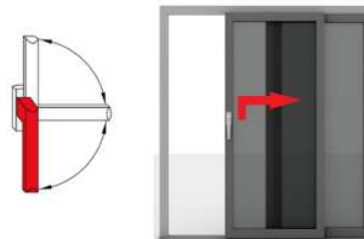
Drzwi otwieramy za pomocą uchwytów (dźwigni, listew) antypanicznych przez naciśnięcie ich z jednoczesnym wypchnięciem skrzydeł, na których są one umieszczone.

Drzwi podnosząco-przesuwne

Otwarcie drzwi jednoskrzydłowych następuje poprzez przekręcenie klamki o 180°, co powoduje uniesienie się skrzydła i umożliwia jego przesunięcie. Gdy drzwi wyposażone są w dodatkową wkładkę należy w pierwszej kolejności odblokować ją, a następnie przekręcić klamkę o 180°.

Drzwi dwuskrzydłowe są rozwinięciem drzwi jednoskrzydłowych z dodatkowym skrzydłem tzw. „biernym”. W celu otwarcia drzwi należy w pierwszej kolejności otworzyć skrzydło „czynne” wg. opisu powyżej a następnie należy odblokować skrzydło "bierne". Aby zamknąć drzwi, należy wykonać czynności opisane powyżej w kolejności odwrotnej.

Próba otwarcia skrzydła biernego przy zamkniętym skrzydle czynnym może doprowadzić do uszkodzenia drzwi.

Ze względu na prawdopodobieństwo pęknięcia szyb związane ze zjawiskiem ich nierównomiernego nagrzewania oraz powstawania tzw. kieszeni termicznych nie zalecane jest pozostawianie skrzydeł w pozycji nie w pełni otwartej lub nie w pełni zamkniętej. Takie rozwiązanie jest możliwe tylko po zastosowaniu szklenia o odpowiednich parametrach wytrzymałościowych.

Szynę dolną należy utrzymywać w czystości w trakcie codziennego użytkowania oraz należy zabezpieczyć przed zanieczyszczeniem podczas prac remontowo-budowlanych, np. okrywając ją folią. W razie zabrudzenia należy ją oczyścić przed dalszym użytkowaniem. Użytkowanie z zabrudzoną szyną może doprowadzić do uszkodzenia okuć.

5. Możliwe uszkodzenia szkła wynikłe z nieodpowiedniego składowania/użytkowania

- Niszczące wytrawianie powierzchni szkła
Wytrawianie powierzchni szkła powstaje po zetknięciu się szkła z kwasem fluorowodorowym, ługami a także środkami chemicznymi stosowanymi zwykle w materiałach budowlanych (i środkach czyszczących). Chemikalia takie jak roztwory zasad, w tym między innymi świeży beton i tynk, działając przez dłuższy czas prowadzą do trwałego wytrawienia powierzchni szkła.
- Niszczące ługowanie powierzchni szkła spowodowane działaniem wody
Możliwe jest uszkodzenie powierzchni szkła na skutek zjawiska ługowania w wyniku długotrwałego działania wody z opadów atmosferycznych i kondensacji na powierzchni szkła. Woda powoduje bowiem hydrolizę zawartych w szkłe krzemianów z utworzeniem krzemionki w formie żelu (nalot na szkło). Na uszkodzenie na skutek ługowania w szczególności narażone jest szkło magazynowane bez przekładek oraz narażone na długotrwałe działanie zabrudzeń.
- Pęknięcia termiczne
Pęknięcia spowodowane naprężeniem termicznym pojawiają się w przypadku nagłych zmian temperatury szkła. Ryzyko pęknięć termicznych wzrasta w instalacjach, gdzie występuje duże zacienienie częściowe wywołane przez przedmioty lub elementy znajdujące się zarówno od strony zewnętrznej jak i wewnętrznej szyby (np. przez rusztowania, zasłony, rolety, plakaty, meble, naklejki, itp.) oraz przedmioty umieszczone blisko szyby emitujące ciepło (np. lampy, grzejniki, wentylatory, czajniki, itp.). Pęknięcie termiczne może pojawić się również w sytuacji, kiedy szyby zespolone składowane na stojakach, wystawione są na bezpośrednie działanie promieni słonecznych.